

Vorbereidingen voor de tempelbouw

door: Peter Cuijpers

1 Kronieken 22:14-16

In 1 Kronieken 22 trof David voorbereidingen voor de bouw van het huis van God. Jean Koechlin schrijft hier het volgende over:

Het huis waarover David vooruitziend sprak en dat Salomo zou bouwen, is een beeld van de toekomstige woonplaats van God te midden van Zijn volk.

De vele details die zowel bij de voorbereiding als bij de uiteindelijke bouw van de tempel genoemd worden, zijn een prachtig hulpmiddel om (in beeld natuurlijk) de grote waarheden in het Nieuwe Testament met betrekking tot de gemeente beter te begrijpen.

Zoals de dorsvloer van Ornan, waar het offer gebracht werd, het fundament van het huis is geworden, zó is het werk van Christus op het kruis de grondslag van de gemeente.

Dezelfde waarheid komt in een andere vorm naar voren, als we zien dat David en Salomo gezamenlijk één beeld van de Heer Jezus vormen. In David zien we een beeld van de lijdende en verworpen Christus, die “in verdrukking” (vers 14) alles toebereid heeft wat voor de bouw van het huis van God noodzakelijk was. Salomo is een beeld van de verheerlijkte Christus, die Zijn gemeente bouwt en die bereid is om samen met haar te verschijnen om over de schepping te heersen.

De bouwstoffen, vooral de “levende stenen” die de gelovigen voorstellen, konden niet zonder het lijden en de dood van de Heer Jezus bijeen gebracht worden. Zijn verhoging was echter eveneens nodig, opdat de gemeente opgebouwd kon worden. Deze bouw is tot op de dag van vandaag nog niet voltooid.

(Uit: Gods Woord voor elke dag - deel 2; J. Koechlin. Uit het Woord der Waarheid - Aalten)

Tot zover de inleidende woorden van Koechlin. Op dit fundament wil ik graag verder bouwen en enkele praktische lessen eraan toevoegen. In vers 14 spreekt David erover dat hij, *bij al zijn ellende*, een grote hoeveelheid schatten en bouwmaterialen verzameld had voor de bouw van de tempel.

Mijn ellende

In de regel spreken wij niet zo gauw over onze ellende – dit vinden wij niet geestelijk! Wij christenen doen het vaak voorkomen alsof alles pais en vree is in ons leven. Ellende hoort zeker niet bij het evangelie van welvaart en voorspoed dat vandaag wordt gepredikt. Als we de voorspoedpredikers moeten geloven, behoren ziekte, geldzorgen etc. tot het verleden voor iedere gelovige. En een gelovige die toch in de ellende zit? Die doet kennelijk iets verkeerd! Laat u troosten, David spreekt ronduit over zijn ellende. Hoeveel ellende hebben zijn kinderen hem niet bezorgd? Lees ook eens de psalmen die hij geschreven heeft. Of mijn ellende nu uit geldzorgen, ziekte of wat dan ook bestaat, ik hoef mij daar als christen niet voor te schamen.

Maar wat kunnen we nog meer van David leren, buiten het feit dat hij zich niet schaamde voor zijn ellende? Hij liet zich hierdoor niet terneer drukken! Hij ging niet bij de pakken neerzitten, maar trof voorbereidingen voor de tempelbouw. Geldzorgen had David in ieder geval niet; hierin zat hem de ellende dus niet. Het is een fabeltje dat rijke mensen geen ellende kennen. Het zijn juist de rijken der aarde, die vaak diep ongelukkig zijn. Davids geluk hing echter niet van zijn rijkdom af; hij had zijn hoop niet gevestigd op de onzekerheid van de rijkdom, maar op God (vgl. 1 Tim. 6:17-19). Van al zijn rijkdom had hij een gigantische hoeveelheid goud, zilver, koper etc. gereed gelegd voor de bouw van het huis des HEREN (vgl. 1 Kron. 22:14; 29:2-5).

David sprak vrijuit over zijn moeite en ellende, maar hij beklagde zich niet daarover. Bij hem stond het huis van God bovenaan zijn verlanglijstje (vgl. Ps. 132:1-5). Kunnen wij dit ook zeggen: Zie, ik heb bij al mijn ellende, voor het huis des HEREN klaargelegd...? Breng ik bouwmaterialen bijeen die iets waardevols

toevoegen aan het huis van God: goud, zilver, kostbare stenen? Ik kan ook hout, hooi en stro aandragen (1 Kor. 3:12), materiaal dat vandaag nog in bepaalde landen wordt gebruikt om hutjes en krotten te bouwen. Dit zijn echter niet de gepaste bouwmaterialen voor het huis van God. Ieders werk zal openbaar worden. Op de dag van het oordeel zal Gods beproevende vuur openbaar maken hoeveel het huis van God mij waard is geweest (1 Kor. 3:13).

U moet dit nog aanvullen

David heeft het gemakkelijk gemaakt voor zijn zoon Salomo, om het goede werk dat hij begonnen was te voltooiën. Toen hij wist dat hij niet zelf de tempel mocht bouwen, heeft hij niet schamper gezegd: laat die jongen het dan maar alleen doen. Nee, hij gaf hem alles mee om zijn taak te laten slagen. Er is genade voor nodig om jezelf zo weg te cijferen dat je de ander een kans geeft. Ik moet leren ootmoedig anderen te helpen de taak te vervullen, die ik graag zelf op me had willen nemen. Als het om de bouw van Gods huis, de gemeente, gaat, mag jaloezie of eigen eer geen enkele rol spelen. Dan doet het er niet toe dat een ander bouwt op het fundament dat ik gelegd heb (1 Kor. 3:10). Eerzucht onder dienstknechten is één van de gevaren die op de loer liggen bij de bouw van het huis van God. Paulus heeft dit gevaar onderkend en hij is niet in de kuil gevallen die de Korintiërs voor hem en Apollos hadden gegraven (vgl. 1 Kor. 3:1-10).

David verviel ook niet in een ander gevaar. Het zou zo gemakkelijk zijn geweest om tegen Salomo te zeggen: “Hier is het benodigde materiaal, en maak daar maar gebruik van”. Nee, hij zei dat zijn zoon dit nog moest *aanvullen*. Het gevaar is groot dat wij menen dat alles wat nodig is voor de bouw en verfraaiing van het huis van God reeds bij elkaar is gebracht – dat er niets meer aan te vullen is. Gods tempel is echter zo groot en veelzijdig dat er altijd weer nieuwe schatten en inzichten toegevoegd kunnen worden.

David erkende de beperking van zijn ijver en inzet voor Gods huis. Wat hij bijeenvergaard had, was niet genoeg voor de grootheid van Gods tempel. De volgende generatie zal nieuwe ontdekkingen doen en nieuwe schatten aanvullen. Het is goed dat we met het

materiaal bouwen dat onze vaders ons ter beschikking hebben gesteld, maar er is altijd nog wel iets aan te vullen!

Samen bouwen

Samen mogen we aan het huis van God, de gemeente, bouwen. Salomo stond er niet alleen voor. David had ervoor gezorgd dat hij kon beschikken over een menigte werklieden: steenhouwers, metselaars en timmerlieden (vs. 15). Met elkaar mogen we iets moois maken van het huis van God. Misschien heb ik niet de gave van een steenhouwer, metselaar of timmerman – dat is ook niet nodig! Er is verscheidenheid van genadegaven, maar het is dezelfde Geest; en er is verscheidenheid van bedieningen, en het is dezelfde Heer; en er is verscheidenheid van werkingen, maar het is dezelfde God die alles in allen werkt (1 Kor. 12:4-7).

David vroeg aan Salomo om materialen aan te vullen (vs. 14); het steenhouwen, metselen of timmeren kon hij aan anderen overlaten. David is een type van de Heer Jezus. De Heer heeft sommigen gegeven als apostelen, anderen als profeten, anderen als evangelisten, anderen als herders en leraars (Ef. 4:11). We zijn niet allemaal evangelisten, herders of leraars. Christus heeft deze gaven ter beschikking gesteld om de heiligen te volmaken, tot het werk van de bediening, tot de opbouw van het lichaam van Christus (Ef. 4:12).

Vaklieden

Salomo kon verder beschikken over allerlei vaklieden voor alle soorten werk in goud, zilver, koper en ijzer, zonder tal (vs. 15b-16). Zij konden het goud, zilver, koper en ijzer dat hij aandroeg, ‘kunstvaardig’ bewerken. Het zegt allemaal iets over de Heer Jezus. Het goud spreekt van Zijn godheid en goddelijke heerlijkheid, het zilver van Zijn verzoeningswerk, het koper van Zijn gerechtigheid en het ijzer spreekt van onbuigzaamheid en hardheid. In negatieve zin wordt het gebruikt in Jesaja 48:4. God zegt daar van Zijn volk: “Ik wist dat u hard bent en uw nek een ijzeren stang is”. In positieve zin wordt het in verbinding gebracht met het koningschap van de Heer Jezus in het duizendjarig Vrederijk. Koningen, machthebbers en volken die zich niet aan Hem onderwerpen, zullen door Hem worden verpletterd met een ‘ijzeren’ knots (Ps. 2:9; vgl. Openb. 12:5; 19:15).

Mijn kennis en vaardigheid over al deze zaken, deze eigenschappen van de Heer Jezus, kan beperkt zijn. Vaklieden zijn echter in staat om het ‘goud’, ‘zilver’ etc. dat ik aandraag, kunstvaardig te bewerken, zodat de Heer Jezus voor ons nog groter en heerlijker wordt. De Heer heeft ons mannen als Besaleël en Oholiab ter beschikking gesteld, vaklieden die vervuld zijn met

Gods Geest, met wijsheid, inzicht en kennis (vgl. Ex. 35:30-35). David vroeg: “Wie verklaart zich nu bereid, om heden de *HERE* zijn gave te schenken? Toen verklaarde zich bereid (...) Het volk verheugde zich over hun gewilligheid, want zij gaven met een volkomen toegewijd hart vrijwillig aan de *HERE*; ook

koning David verheugde zich met grote vreugde” (1 Kron. 29:5-9). Laat dit voorbeeld tot ons hart spreken!

“Op dan, aan de arbeid! De *HERE* zij met u” (1 Kron. 22:16b).

Oude Sporen 2008